

jeg tror allerede nu finder Sted. Jeg tror ikke, at der er Tale om, at Aktionærene nu ere fritagne for at betale Skat af Udbyttet af deres Aktier. Hvad angaar de milde Stiftelser, da er det jo af den Slags Smaa-ting, som der altid kan være flere Meninger om. Jeg tror imidlertid, at det stemmer godt med Lovens Princip ogsaa at bestemme milde Stiftelser. Loven tager jo ikke dette Hensyn paa andre Punkter. Loven bestatter jo f. Ex. Gaver. Man maatte ellers gaa videre til en mere almindelig Betragtning, som jeg vel kunde forstaa, men saaledes som Loven er, og saaledes som den nuværende kommunale Skattelovgivning er, ser jeg ikke rettere, end at det er i Overensstemmelse med Tanken deri, at man ogsaa bestatter milde Stiftelser.

Der er et Spørgsmaal, som har spillet en meget omfattende Rolle under disse Forhandlinger, og hvorom jeg skal tilføje et Par Ord, ikke fordi jeg har noget Nyt at sige, men fordi jeg tror, at det er et vigtigt Spørgsmaal, og at det vilde være et godt Udbytte af disse Forhandlinger, om vi fik flaaet fast og bleve enige paa dette Punkt. Det er Spørgsmaalet om de produktive Formuer. Jeg tror ikke, at der paa dette Punkt kan være Tale om at gjøre nogen Adskillelse i Formuen, eftersom den er produktiv eller uproduktiv. Man kan gjøre en Adskillelse paa den Maade, at man siger: enten skulle vi kun holde os til Indtægter og Intet have med Formuen at gjøre — og saa kunde man ganske vist tage det Hensyn til Formuen, at man bestattede Formueindtægten paa en særlig Maade — eller ogsaa skulle vi gaa ind paa at bestatte Formuen, men saa er der ingen Mulighed for at komme til en Adskillelse mellem produktive og uproduktive Formuer. Paa den Maade kan Tingene her i Verden ikke inddeles, thi det er jo klart, at den samme Ting den ene Dag kan være produktiv og den anden Dag uproduktiv eller omvendt, der er ingen Regel at opstille i saa Henseende, og naar man altsaa vil gaa ind paa en Formueskat, saa kan der ikke være Tale om at dele denne Formue i produktiv og uproduktiv Formue; det er umuligt. Allerede de Exempler, som vi have hørt, vilde jo være tilstrækkelige til at overbevise Folk i den Henseende. Det vil for den almindelige Mening aldrig kunne forstaaes, at man skal betale Skat af Arbeidshefte, men ikke af Lurushefte. Det vilde være saa urimeligt, som Noget. Det er ikke blot praktisk urimeligt men jeg tror ogsaa, at det er urigtigt. Jeg kan nemlig ikke paa nogen Maade være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, naar han siger — hvad jeg

ogsaa synes, at det ærede Medlem fra Stege (Bosjen) til en vis Grad tiltraadte — at Formuen ikke berørte Skatteevnen. Jeg er tværtimod fuldstændig overbevist om, at en Persons Skatteevne beror paa hans Formue uden Hensyn til, om denne er produktiv eller ikke. Det Mødsatte vilde føre til, at en Mand kunde være Millionær, og at man samtidig maatte erkjende, at det, at han var Millionær, forandrede ikke hans Skatteevne. Den almindelige Opfattelse kan ikke gaa ind paa dette, det strider i altsfor høi Grad mod den sunde Sands. Den Situation kunde man meget godt tænke sig, dertil kræves ikke nogen videre stor Dybsindighed, at en Mand, der var Millionær, i et enkelt Aar, i et givet Tidrum ikke havde nogen som helst Indtægt af sin Formue. Det kan meget let tænkes. Han samler f. Ex. sin fulde Kraft til nye Foretagender og anvender Formuer paa Forarbejder, der ikke give Indtægt nogetsteds fra, men naturligvis under Forudsætning af, at Formuen engang om nogle Aar skal komme til at give et endnu større Udbytte, end den alt har givet, og tager man det efter den nuværende Lovgivning, vil denne Millionær blive betragtet som fattiglem. Man siger om ham: han har ingen Indtægt havt, og selvfølgelig har han ingen anden Skatteevne end et fattiglem. Jeg tror ikke, at Nogen for Alvor vil paa- staa, at dette skulde være rigtigt. Men paa denne urigtige Betragtning bøder netop Formueskatten, saaledes som den er foreslaaet her i Lovforslaget, hvor der ingen Forskel gjøres mellem produktiv og uproduktiv Formue. Den bøder noget paa det rene Infomsstatprincip, som netop paa dette Punkt har en Feil. Derfor lægger jeg en saa overordentlig stor Vægt paa, at vi faae den uproduktive Formue ind under Beskatningen. Jeg tror, at det er et virkelig betydeligt og stort Frem- skridt, at det netop er rigtigt, og det af den Grund, at Formuen, hvad enten den er produktiv eller ikke, er et Udtryk for en Persons Skatteevne. Jeg erkjender, at Indtægten hovedsagelig er Udtrykket for en Persons Skatteevne; men at Formuen har og bør have en vis relativ Betydning ved Siden af, er givet. Det træder stærkere frem ved det Exempel, jeg har nævnet. Jeg indrømmer, at det træder mindre frem ved det Exempel, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds nævned, nemlig, at en Mand kan være Eier af et Skib, som ikke har givet Indtægt i et vist Aar, og jeg kunde heller ikke finde, at der vilde være noget mod Lovens Princip Stridende i, om Uigningskommissionen havde Udgang til at tage Hensyn til en saadan rent